

НЛАСОВО-СВІДОМИЙ РОБІТНИК — ЦЕ НАЙ-БІЛЬША НЕБЕЗПЕКА ДЛЯ БУРЖУАЗІЇ

Су Лукавт, Онт.

Не міг я знайти ніякого заняття у Вінніпегу і муєв вийхати до Онтаріо. Думав собі, що в цій великій індустріальній провінції властиво мені знайти заняття.

Прийхавши сюди, я побачив, що тут є таксамо велике безробіття, хоч містечко Су Лукавт невелике. Працює тут около 200 робітників, але організації нема тут ніякої. Я до такою життя не привик, бо будучи у Вінніпегу, я ходив на всі мітинги і відчити. Не заставши тут ніякої організації, я зачав скучати за нею. Не можу ніяк обійтись без робітничої преси і хоч коло мене зараз обставили дуже прикри, то висулаю вам одного долара і прошу вислати мені "Укр. Роб. Вісти".

Робити жалко, коли глядіти на тутешніх робітників, як вони тяжко працюють коло тай-лів і роблять часом по 18 годин денно, а плата така мізерна, що ніяк не вистарчає на людське життя. Та вомого того про організації нічого вони не хочуть думати. Є кілька робітників, що читають робітничу пресу, але решта кажуть, що їм робіт-

ничої організації не треба. Тяжко їх переконати про потребу своєї робітничої організації, бо вони знаходяться ще під впливом попів та патріотів, а деякі з них гірять ще в якусь "самостійну" Україну. Не хочуть розуміти, що "самостійної" України бажають ті, які слабкують на міністрів, яким сниться честь, слава і гроші. Це останнє найголовніше. Працюючий народ мав би тяжко працювати, проливати свій піт і своєю кров'ю тільки на те, щоб горіти українських невольників добре жилися.

Філіадельфій робітники в цій місцевості приступили до будови робітничого дому і я вірю, що коли вони скінчать будинок та зачнуть в ньому організаційну працю, то деякі українські робітники зацікавляться більшою робітничим рухом і зачнуть думати про будову Укр. Роб. Дому в цій місцевості. Треба віще раз зрозуміти, що патріотичні організації старяться затримати робітників в невідомості, бо свідомий робітник це найбільша небезпека для буржуазії та її патріотичних лоялів.

T. K.

ТІЛЬКИ БОЄВА РОБІТНИЧА ПРЕСА ПРАВИЛЬНО ВИСВІТЛЮЄ НИНІШНЮ ЕКОНОМІЧНУ КРИЗУ

Ошава, Онт.

Напрямок кожної газети найлегше пізнаємо, перештудувавши її редакційну статтю. По дописках пізнаємо думки читачів даної газети.

Ми, читачі робітничої газети, привикли думати, що напрямки в редакційних статтях і в дописках даної газети є один і той самий. Але не все воно так є. Так є тільки в нас, де газета наша, ми її підтримуємо і контролюємо, вона відбиває наші думки на кожній місці і в кожній час.

Але є й такі газети, які видаються не робітникам, але для робітників. Там як в які дописи робітників, то вони далекі напрямкові самої газети.

Ось я переглядаю велику буржуазну газету. Є тут чого хочете, тільки не те, чого робітникам треба знати.

Одна церква в Канаді має маєтку на 90 мільйонів доларів, перегони, відпочинки для духовенства, — оце теми редакційних статей, — це напрямки газети.

Є тут і дописи, але їх напрямком цілком інший. Газета, яка грає роль демократичної, містить їх, хоч хто знає чи вповні. Ось зміст деяких дописів в тій же газеті: "Заперти зіквестори, то деякі зможуть заощадити на життя"; "Несовісний контрактор вживав при будові етим шуфлі, яка відбирала працю шістьдесятьом робітникам. Цей контрактор хоч християнин, але його богом є долар, —

каже дописувач: "Давати працю дітятам, а не замукам жінкам!"

Хоч як неясно, все таки дописувач торкається питання праці і хліба в той час, як в редакційних статтях цього не за-примічується.

Але, нарешті, один дописувач під заголовком "Нинішня економія" висуває справу асекурації безробітних і каже, що з доходу шероцив треба оплачувати асекурацію для робітників, які в часі безробіття мали би якусь забезпечення. Вір питає: "Яке право мають капіталісти присвоювати собі весь зиск з праці робітників в добрі часи і оставляти робітників в нужді без праці в алі часи?" Або: "Яка це безглузда система! Елеватори тріщать від збижжя, а робітники в містах з родинами цілком без хліба!"

Отак говорить робітник дописувач в буржуазній газеті, в тій газеті, яка часом помістить його нарікання, щоб задержати його під своїм впливом.

Робітники, читачі буржуазної преси, порушують питання, яких самі не можуть пояснити собі, а газета мовчить, бо вона не для них, бо вона старється відвертати їхню увагу від тих питань.

Тим робітникам, які підносять такі питання в буржуазній пресі, треба підсувати робітничу пресу, а тоді вони зрозуміють все.

M. Гарасинчук.

ЦІЄ ПЯТНИЦІ, З ЖОВТНЯ, ВЕЧЕРОМ ПРИХОДИТЬ ДО УКР. РОБ. ДОМУ У ВІННІПЕГУ!

Сьогоднішня економічна криза дуже різко відбилася й на трудящих фермерах Канади. До них зараз застали злидні, як ніколи перед тим. Тисячі молодих фермерських робітників мандрує в індустріальні місцевості, збільшаючи й так численну армію безробітних. Яка ж причина зростання злиднів трудящих фермерів Канади? Оті питання широко висвітлює тов. ВОЙТИШИН цієї п'ятниці на своему докладі:

ПРОЛІТАРИЗАЦІЯ ТРУДЯЩИХ ФЕРМЕРІВ КАНАДИ

В отому питанні є зацікавлене усе робітництво, що творить злуку з трудящими фермерами і йде з ними плече в плече на позиції класових боїв. Щоб ближче познайомитись з питанням трудящих фермерів, треба кожному робітникові й робітниці Вінніпегу прийти на оцей доклад в п'ятницю в 9-й годині вечером до Українського Робітничого Дому.

ЗАМІТКА.—На цю п'ятницю була визначена лекція тов. Шагульського й її пересується на СЕРЕДУ, 8-го ЖОВТНЯ, ВЕЧЕРОМ.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

найбільшої української робітничої заповогової організації в Канаді, щоб разом з другими робітниками забезпечити себе на випадок недури або каліцтва, а свою сімю, або тих кого удержуєте на випадок смерті.

ТАКОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ, ЩО ДОПОМОЖЕ ВАМ Є:

РОБІТНИЧЕ — — — ЗАПОМОГОВЕ — — — ТОВАРИСТВО

Воно виплачує своїм членам у випадках хвороби або каліцтва: во через десять тижнів в році; після одного року приналежності до організації по 10 доларів і 50 центів через 10 тижнів в році.

Якщо хорий член не вилукає за десять тижнів, то може ще дістати половину тої запомоги через додаткових п'ять тижнів.

На випадок смерті члена РЗТ виплачує його спадкоємцям: в першому році, по шістьох місяцях приналежності до організації, 100 доларів; в другому році 200 доларів; в третьому 300 доларів; в четвертому 400 доларів; в п'ятому і дальших роках 500 доларів.

Вступна вплата в РЗТ вноситься 1 долар і місцеві членські вкладки вноситься тільки 1 долар для чоловіка, а 50 центів для жінки.

Жінки, що платять воложну владку, тоб-то 50 центів місячно, мають право до половини запомоги та поспертного.

Робітничє Заповогонє Товариство має по цій Канаді 114 ВІДІЛІВ, а в них ТИСЯЧІ ЧЛЕНІВ І ЧЛЕНКИНИ.

За час свого існування, від кінця 1922 року до кінця місяця серпня 1930 року РЗТ виплатило вже \$150,271.65 ЗАПОМОГИ своїм членам та членкиням і \$17,842.20 ПОСПЕРТНОГО.

РЗТ купило близько Вінніпегу в Паркейді фарму і два прекрасні будинки на приют для старих і на сиротинць для осиротілих робітничих та фермерських дітей. Приют і сиротинць вже відкрито 31-го серпня 1930 р. і до сиротинця вже прийнято кільканистєро дітей і дальше приймається.

РЗТ допомагає теж визвольній боротьбі трудящих та культурно-освітній праці робітничих та фермерських організацій і взагалі абає про добро працюючих.

Місяць жовтень є призначений на кампанію за новими членами і новими робітницями та робітницями змуоу в місцевості, де є наші відділи вступити до організації. Робітники та робітниці, які знаходяться в місцевості, де ще немає відділу, можуть такий заснувати, якщо знайдеться не менше сім осіб, що бажають стати членами РЗТ. Якщо в даній місцевості нема сім осіб, щоб можна заснувати відділ, то такі робітники можуть писати по більшій інформації, як їм стати членами, до Головного Заряду РЗТ на адресу:

WORKERS BENEVOLENT ASS'N
Cor. PRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.
WINNIPEG — MANITOBA

РЗТ СПОВНЯЄ ВЕЛИКУ ЗАПОМОГОВУ Й КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЮ ПРАЦЮ МІЖ УКРАЇНСЬКИМИ ТРУДЯЩИМИ В КАНАДІ

Колгорст, Алта.

Кожного дня читаємо ми про великі катастрофи в майнах, фабриках та на залізничних дорожках, жертвами яких падають нещасні робітники. Число жертв зростає з кожним днем, бо ненаситний капітал виводить чимраз новіші машини, при яких робітник мусить бути частинною тої машини, а якщо не вміє керувати роботою так скоро як машина, то дізнає покалічення або навіть і смерті.

Я ніколи не думаю, що мені прийдеться бути одним з тих чисельних жертв капіталістичного вискуку. Так само думаю багато інших робітників. Я хочу говорити тільки про українських робітників та робітницю, що роблять коло небезпечних робіт і навіть не старуються, щоб бодай частинно забезпечити себе і свою сім'ялію на випадок смерті або каліцтва. Вони знають, що в нас є зараз своя робітнича організація, яка опікується своїми членами та членкинями на випадок каліцтва або смерті. Такою організацією є РЗТ. Однак чим робітникам і робітницям здається, що їх оминє великий випадок і тому нема потреби належати до цієї організації та платити місячні вкладки, які, в по-

рівнанні до відомої підчас каліцтва або смерті, є дуже а дуже малі.

На 15 січня ц. р. з'явився тяжко побитий при праці і оце вже дев'ятий місяць я не можу нічого робити і доводиться мені тяжко боротись за своє існування. Як би не РЗТ, то я не знаю чи взагалі міг би я вижити. Однак ця організація виплатила мені запомогу в сумі \$129.25, а це є досить поважна сума грошей, коли чоловік не може через свою слабкість заробити ні одного цента.

Я щиро дякую Головному Зарядові РЗТ за виплачування мені цієї запомоги. Так само щиро дякую опікунам хорих і місцевим членам РЗТ, що відвідували мене підчас моєї слабости. Я тишуся, що належу до робітничої організації, яка не тільки приходить своїм членам а матеріальною допомогою підчас слабости, але також старється, щоб її члени зрозуміли своє класове становище, зрозуміли нинішню несправедливість і боронили проти неї організаційним способом. Тому кличу всіх тих українських робітників і робітниць, які ще не є членами РЗТ, щоб горнулися до цієї організації і збільшали ряди організованих.

Член РЗТ.

ДОКЛАДАЄМО УСІХ СТАРАНЬ, ЩОБ ВІДЖИВИТИ ПРАЦЮ В УРДШКОЛІ

Су Сейнт Мері, Онт.

З вашої місцевості рідко коли можна прочитати допис про працю в наших відділах, хоч до цього є в нас назначених двоох товаришів-роборів, які мали би писати про це і про інші місцеві справи. Здалося б напевно в яких то обставинах живуть ваші робітники і робітниці, та й інших справ є в нас багато. Та я про оті інші справи згадувати не буду, а зараз про те, що робимо.

В епідемію порозуміння з усіма місцевими відділами ми організували український відділ К.Р.О.Л. На початку здобули 15 членів до цього відділу, а через останніх два масові зі-

брания наші відділ зріс до 22 членів. Та це лише початки, ми віримо, що в скорому часі наш відділ зросте до великого числа членів. Членство, яке вписується до цього відділу складається не тільки з членів, що є членами наших братніх організацій, але приступають і такі робітники, які ще зовсім не стояли в рядах організованого робітництва, значить, робітники починають розуміти свою мету і її значіння.

І за так короткий час свого існування наш відділ К.Р.О.Л. уже показав свою широку працю як моральною так і матеріальною, що така організація є потрібна для нас робітників в

теперішній боротьбі з капіталом.

Недавно ми почали організувати драмгурток при наших відділах, до цього драмгуртка на початок ми адобули 22 членів і членкинь. Він відбуває свої аібрання, на яких вичують містечество та роблять приготування до вистави драми "Гайворонья". Ми віримо, що як члени драмгуртка попрацюють так і на далі, як це започатковано, то не тільки що зможуть добре грати різного рода представлення, але наберуть для себе доброго досвіду на містечковому полі і на сцені.

Ми уже почали організування нашої робітничої диточої школи. Справа диточої школи є дуже пожаданою в нашій місцевості і в цій справі ми не зробили ще багато, та все-ж стараємось наші пляни переводити в практичне і трішке життя. Віримо, що незадовго і в нашій місцевості робітнича диточа школа знову ааживе повним життям і повалить ті труднощі, що стояли перед нею.

Та це ще не вся наша праця. Наші спільні заряди вже мають перед собою намічену програму з багато користними справами для нашого робітництва в цій місцевості і беруться до переведення їх в життя.

На закінчення вшваю робітників і робітниць ставати членами наших робітничих організацій і боротись за краще майбутнє.

D. Брельо.

В ОДНОМУ ТИЖНІ ПИШУТЬ, В ДРУГОМУ ЗАПЕРЕЧУЮТЬ.

Елджин, Илл.

Якось оце три тижні тому назад взяв я до рук американську буржуазну газету і вчитав в ній, що в Радянськїм Союзі збижжє на зародило і можна надіятись великого голоду серед тамошніх робітників. Вже тепер цілими годинами мусять чекати робітники з картками в руках, нім доведеться їм купити бохонень хліба.

Знав я добре, що ця буржуазна газета бреше, бо багато разів доводилось мені читати різні страхоті про обставини в Радянськїм Союзі, про які буржуазна преса трубила, а опісля сама це спростовувала, бо іншим разом писала цілком цюсє протиногоу. Тому я і тепер поставив чекати, що буде буржуазія вписувати на Радянськїй Союз далі, що вона буде говорити про тамошний голод.

Недовго довелось чекати. В кілька днів опісля вчитав я в тій самій газеті, що Радянськїй Союз аалив європейській ринку своєю пшеницю, — бо за кілька тижнів експортував цюсє по верх 15 мільйонів бушлів. Ця сама газета наробила великого крику і писала, що треба спинити цей експорт радянської пшениці, бо він відбивається дуже некорисно на пшениці американських фермерів.

Не про американських фермерів ходит абижевим спекулянтам. Американські фермери можуть спокійно гинути з голоду і певно, що збижжє спекулянти не будуть ними цікавитися. Вони цікавляться своєю кишенькою. Знають вони добре, що коли Радянськїй Союз або яка друга держава кине не ринку свою пшеницю, то тоді вони не мають нагоди заробити мільйонів доларів на пшениці американського фермера. Тому то вони так дуже розраховалися на експорт радянської пшениці і старяться наперти на американський уряд, щоб він разом з буржуазією інших країн старався не випустити радянську пшеницю на світовий ринки.

Колі буржуазія плаче над тим, що американські фермери не можуть продати своєї пшениці, то не фермерів її жаль, а тих великих зисків, які вона з фермерів тягне.

V. Колісцький.

Товариші! Відновляйте переплату на "Укр. Роб. Вісти!"

МИ ДОМАГАЄМОСЯ НЕ ЗАПОМОГИ, А ПРАЦІ ЧИ ПОВНОГО УТРИМАННЯ

Норт Бей, Онт.

В пошукуванні за працюю прибув я до міста Торонто. Там перебув я шість місяців стараючись знайти якусь заняття. Та що зробиш, коли в Торонто повно таких безробітних як я і всі вони цілими днями ходять по місті, питають роботи, як не стадої то бодай тимчасової, щоб заробити на кусок хліба. Але про роботу і не агадує. Тисячі робітників хочуть продати себе найам і не можуть.

Побачив я, що нема чого довше оставати в Торонто і поставив шукати щастя в інших містах. Без цента в кишені заїхав я до Норт Бей. Тут застає мене саме. Робітники цілими громадами ходять по місті, не мають що їсти і де спати.

З голоду і утоми ляг я на траву, щоб відпочити. Десять раном зявився "сторож порядку" і приказав мені йти за ним на поліційну станцію. Тут кинув мене за ґрати, а самий пішов.

Дванадцять годин муєв я перемучився тут, де повно було тарганів і блощиць. Голод валив мене а ніж, в очах пожовкло, а до мене ніхто не навідувався.

Нараз я почув голос українського робітника, який сів в другій келії. Я запитав його, що його загнало за ґрати, а він відповів мені, що канадський "добробут". До Канади прибув тому три місяці назад, але не робив ще ні одного дня. Владислаю йому позичити пару доларів на життя і він добився до цього міста. Не знайшовши тут роботи, хатів поїхати далі, але як тільки він вийшов з поліції, прийшов поліцей і забрав його до корту.

— Я нічого нікому алого не зробив. Не міг знайти роботи в цій місці, то хотів поїхати далі, а не маючи грошей їхати на сажиркою, я муєв бітувати фрейта. Та поліцей підлягнув, скував мені руки і мов якого бандита провадив до корту та ще грозили мені революцєром, — оповідав цей робітник.

Нарешті закликано нас перед суддою. Мене випустили, а тому нещасному імігрантові присудили заплатити 85 кари, або відсидіти 7 днів в тюрмі.

І відки годішній імігрант мѳ-

же мати п'ять доларів, щоб заплатити панам за те, що хотів поїхати фрейтѳм шукати праці. Та ж він з голоду аж пожовк, очі в нього позападалися, руки трясуться. Але панам це не в голові. Вони привезли його до Канади, взяли в нього за перевіз останній цент, висадили його на канадський землю і можеш собі тепер здихати а голоду, добре, що ми своє дістали.

Я вийшов а корту, а бідний імігрант муєв оставати за ґратами на 7 днів. І не дивинця, бо це є країна великого "добробуту", в якій по словом "Укр. Голоду" голодує тільки той, що не хоче роботи.

І підчас коли в самій тільки Канаді голодує зараз около 300 тисяч безробітних робітників, надходить зима і вони не будуть мати місця де переспати і не раптому зявився "сторож порядку" і приказав мені йти за ним на поліційну станцію. Тут кинув мене за ґрати, а самий пішов.

Дванадцять годин муєв я перемучився тут, де повно було тарганів і блощиць. Голод валив мене а ніж, в очах пожовкло, а до мене ніхто не навідувався.

Нараз я почув голос українського робітника, який сів в другій келії. Я запитав його, що його загнало за ґрати, а він відповів мені, що канадський "добробут". До Канади прибув тому три місяці назад, але не робив ще ні одного дня. Владислаю йому позичити пару доларів на життя і він добився до цього міста. Не знайшовши тут роботи, хатів поїхати далі, але як тільки він вийшов з поліції, прийшов поліцей і забрав його до корту.

— Я нічого нікому алого не зробив. Не міг знайти роботи в цій місці, то хотів поїхати далі, а не маючи грошей їхати на сажиркою, я муєв бітувати фрейта. Та поліцей підлягнув, скував мені руки і мов якого бандита провадив до корту та ще грозили мені революцєром, — оповідав цей робітник.

Нарешті закликано нас перед суддою. Мене випустили, а тому нещасному імігрантові присудили заплатити 85 кари, або відсидіти 7 днів в тюрмі.

І відки годішній імігрант мѳ-

ЧИ ВИ ВОРОГ СВОІМ ПРИЯТЕЛЯМ?

Колі ні, то чому не постаратися, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісти"? Ви зробите їм приятельське прислуге, як зробите їх переплатниками "Укр. Роб. Вістей".

НОВИНА! НОВИНА!

ОДЕРЖАНО НОВИЙ ТРАНСПОРТ НАЙНОВІШОЇ ЛІТЕРАТУРИ З РАД. УКРАЇНИ

A SAME:

Table with 2 columns: Book Title and Price. Includes titles like 'ОЛИВЕР ТВИСТ', 'ЕТРУСЬКЕ КОХАННЯ', 'АНДРИЙ КОЖУХОВ', etc.

Замовлення засилайте на адресу: THE WORKERS AND FARMERS BOOK STORE

600 BELKIRK AVENUE — WINNIPEG, MAN.